

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 899-1939)

Originalt emne

Embedsmænd, Kommunale

Embedsmænd, Kommunale/Stadsgartner

Foreninger

Foreninger/Gartnerforeninger

Uddrag fra byrådsmødet den 29. februar 1940 - side 10

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 899-1939)

Henstilling fra Anlægsgartner- og Havearkitektforeningen om, at en Del Arbejder, som udføres af Stadsgartnerens Kontor, maa overgaa til privat Initiativ m. m.

Fra Parkudvalget forelaa følgende Erklæring: "De i Skrivelsen nævnte Arbejder er for fleres Vedkommende kommunale, og samtlige Arbejder er iøvrigt udført i Henhold til Vedtagelse i forskellige Udvalg og paa de sædvanlige Vilkaar af Kommunens Mandskab.

Stadsgartnerens Overledelse af Anlægget ved Aarhus nye Amtssygehus er afsluttet for 5 Aar siden.

Hvad det timelønnede Personale angaar, hvortil den nævnte Rud. Nielsen hører, er dette sædvanligvis ikke fuldt beskæftiget, og man savner formentlig Hjemmel til at forbyde saadanne at udføre Arbejde udover den Tid, de er beskæftiget ved Kommunen."

Johanne Berg henviste til Udvalgets Erklæring og fandt, at Skrivelsen var et fuldstændigt Slag i Luften. Naar Kommunen solgte Byggegrunde, var det med den Klausul, at Stadsgartneren skal udføre Anlægene i Karréerne og mod offentlig Gade. Arbejdet ved Aarhus Amtssygehus blev i sin Tid tilladt af Byraadet, og der var overhovedet ikke sket

noget som helst, der ikke var bevilget af et eller andet Udvalg. Hvad den omtalte Medhjælper angik, var Udvalget uden Indflydelse paa, hvilket Arbejde han beskæftigede sig med, naar han ikke var optaget ved Kommunen.

Thomas Christensen syntes ikke, at en Assistent ved Kommunen skulde konkurrere med private. Hvis der var fuldt Arbejde til ham, kunde man jo give ham fast Ansættelse.

J. R. Fanger henstillede at besvare Skrivelsen lidt mere imødekommende. Det var vel nok rigtigt, naar Parkudvalget skrev, at der ikke sker andet, end hvad der er vedtaget af Udvalgene; men man havde tidligere talt om, at Stadsgartneren skulde lave lidt mindre, og man kunde derfor svare, at det skulde blive indskrænket mest muligt udover Kommunens Arbejde. Den omtalte Assistent var ganske vist ikke under Tjenestemandsregulativet; men Udvalget kunde godt sige til ham, at hvis han vilde være ved Kommunen, skal han ikke konkurrere med private. Hvis der var Arbejde nok til ham, kunde han lige saa godt ansættes.

Johanne Berg forstod ikke rigtigt, hvorledes man skulde stille sig imødekommende, for der var faktisk ikke noget at svare udover Udvalgets Erklæring. Hvis Byraadet mente, at Assistenten skal fast ansættes, kunde dette Spørgsmaal overvejes.

J. R. Fanger havde ikke beskyldt Parkudvalget for noget ulovligt; men man kunde godt svare paa Skrivelsen, at Arbejdet udenfor Kommunen skal blive indskrænket mest muligt.

Johanne Berg troede, at de Folk, som køber Grunde af Kommunen, helst vil have Anlægget lavet af Stadsgartneren, fordi de vidste, at det saa blev godt Arbejde. Men skulde der ske Ændring her, maatte det være Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse; det var Parkudvalget uden Indflydelse paa.

Vald. Kloster tvivlede ikke om, at Stadsgartneren laver godt Arbejde. Men en Havearkitekt kunde overhovedet ikke leve i Aarhus, fordi Stadsgartneren tog alt Arbejdet, og det var ikke kommunalt alt, hvad han havde lavet gennem Aarene. Taleren erindrede, at en meget stor Institution vilde have ham til at lave et Arbejde; men Taleren var gaaet derimod, for man skulde ikke ødelægge det private Initiativ.

Hans Madsen syntes ikke, der var noget forkert deri, for man var dog interesseret i, at Anlæg ud til offentlige Gader blev saa smukke som mulig, og derfor var vel ogsaa denne Klausul sat i Købekontrakterne. Der var i hvert Fald ikke noget at bebrejde Parkudvalget, naar det var andre Udvalg, som forlangte, at Stadsgartneren skal udføre disse Arbejder.

Stecher Christensen udtalte, at naar det drejede stg om Anlæg ud mod offentlig Gade, burde Byraadet være medbestemmende om, hvorledes det skaf laves, og derfor havde Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse indsat denne Bestemmelse. Det var ofte sket, at private havde bedt om at faa Stadsgartneren til at lave Anlæg i Karréerne; men det skyldtes maaske, at der ikke var nogen Havearkitekt i Aarhus, og om saadanne vilde komme hvis Stadsgartneren ikke skulde lave Karréerne, vidste man jo ikke. Men i hvert Fald burde man ikke overdrage private at lave offentlige Anlæg. Assistentstillingen hos Stadsgartneren havde vist aldrig givet fuld Beskæftigelse, flere af de Assisterter, som havde haft Ansættelse der, havde betragtet Stillingen som en Uddannelse til en selvstændig Stilling, og derfor havde de ogsaa ønsket Tilknytning til det private Arbejde. Taleren vilde fraraade at give disse Assisterter fast Ansættelse, og hvis man forbød dem at lave privat Arbejde, kunde det godt medføre, at man ikke fik de rigtige Folk paa denne Plads. Man kunde jo svare paa Skrivelsen, at Byraadet i hvert enkelt Tilfælde vilde overveje, om det skal være Stadsgartneren eller andre, der skal udføre Arbejdet.

J. R. Fanger indrømmede, at Byraadet skal have Haand i Hanke med, hvorledes Anlægene skal være; men det kunde lige saa godt ske, hvis en privat Mand udførte Arbejdet, blot Projektet blev godkendt af Udvalget. Stadsgartneren havde i hvert Fald tidligere været lidt for meget i Vælten. Hvis Assistentstillingen var en Uddannelsespost, saa maatte han uddanne sig ved Kommunen, saa længe han var ansat der. Skulde man ind paa det nævnte Princip, kunde man risikere, at f. Eks. Kommunens Ingeniører ikke vilde ansættes, men delvis udføre Arbejde for private. Det vilde blive Smudskonkurrence, og det burde forbydes.

H. J. Baden erindrede om, at man for nylig havde vedtaget, at der ikke maa oprettes nye Stillinger.

J. R. Fanger mente ikke, det kunde kaldes en ny Stilling.

Stecher Christensen henstillede at svare, at man vil tage Skrivelsen under Overvejelse. For Assistentens Vedkommende kunde man lade Parkudvalget undersøge, om der er Mulighed for at ansætte ham.

Stecher Christensens Forslag tiltraadtes.